

finde Sted, maa man først have det Punkt afgjort, der er de to Thing imellem, det Spørgsmaal, som Udvalgets Flertal herved opfordrer Folkethinget til at forelægge Lands-thinget, nemlig det, hvorvidt Landsthinget vil gaa ind paa den Betragtning, at, naar vi skulle have en Toldrevision, skal et Beløb, svarende til Krigsskatten, være uden Dækning. Dette forekommer mig, er et saa simpelt og klart Standpunkt fra Folkethingets Side, at det undrer mig, at man fra nogen Side kan sige, at, naar Folkethinget stiller sig saaledes, vil det derved, for at bruge det Udtryk, som det ærede Medlem for Middelfart (Monrad) har anvendt, umuliggjøre Forslaget's Vedtagelse, eller, at man til en saadan Fremgangsmaade kan knytte en saadan Række af Fantastier, som det ærede Mindretal, hvis Udtalelser ere aftrykte sidst i Betænkningen, har ment at kunne knytte dertil. Det kan dog ikke være Meningen — det tillader jeg mig at henstille saavel til det nævnte ærede Mindretal som til Regjeringen og Landsthinget — at, naar en Toldlov sendes os fra Lands-thinget med Regjeringens Billigelse med et Tilhang af 3 andre Love, skal Folkethinget tage hele dette Komplex, og selv om det vil gjøre nogle Smaaændringer dert, dog opgive sit principielle Standpunkt, opgive de Principer, som Folkethinget hidtil har forfægtet og holdt paa, og kun stille sig for Die at faae en Toldlov ud. Ja, det er ganske sandt, hvis det kun gjælder om at faae en Toldlov ud, er det det simpleste Standpunkt at tage fuldstændig det Grundlag, der bydes os, og saa vente, at man af Høflighed gjør os nogle smaa Indrømmelser, saa at vi altsaa i det Hele og Store tage Loven, som den er sendt os; hvis man med Rette kunde stille en saadan Fordring til os eller nære saadanne Forventninger om Folkethinget, vilde vi ganske vist faae en Toldlov; men jeg tror ikke, at man med Føje kan nære saadanne Forventninger, og heller ikke, at man har Ret til at kræve, at Folkethinget skal opgive de Interesser, det hidtil har ansat for berettigede, blot for at tilfredsstille det Ønske, der næres fra anden Side om at faae en Toldlov ud. Den Hovedindvending, der nu reises imod os, særlig i Mindretallets Betænkning, er for det Første, at vi gjøre Krav paa en varig Formindsfelse af et Beløb, svarende til Krigsskatten, og for det Andet, at vi ikke lade vide, hvorledes vi ønske det Beløb, hvormed Indtægten skal gaa ned ud over Krigsskatbeløbet, dækket. Hvad nu det Sidste angaar, da er det en høist ubillig Fordring, naar der ikke er leonet os større Tid, end det har behaget Regjeringen

og Landsthinget at levne os dertil, at vi saa skulde kunne tage det Spørgsmaal under Overveielse, hvorvidt Love, der slet ikke have været behandlede her i Thinget før, hvilket ganske særlig gjælder om Ølstatloven, skulde kunne afgive Dækning for det Beløb, hvormed Nedgangen overstiger Krigsskatbeløbet. Jeg kan sige til, at, dersom Lands-thinget ikke gaar ind paa den Betragtning, at det vil lade et saadant Beløb være udækket, som vi mene, at Folkethinget har Ret til at kræve udækket, saa vil der ikke være nogen særlig Fornødenhed for overhovedet at inblade sig paa det Spørgsmaal, hvorledes Dækningen skal tilveiebringes, thi i saa Fald vil der jo ikke udkomme nogen Toldlov, og de Love, her er Tale om, nemlig Brændevins- og Ølstatloven, for at jeg skal holde mig særlig til dem, vil der saa ikke være nogen særlig Trang til. Jeg ser her bort fra et Punkt, nemlig den tekniske Side af Brændevinsloven, hvorvidt man ved Bestatningen bør gaa ud fra Karrums- eller fra Udbytteshytemet uden Afgiftsforandring, saaledes, at man sætter Afgiften til $7\frac{1}{2}$ —8 Dre, svarende til den nuværende Afgift, kun under en anden Bestatningsform. Det er et Spørgsmaal for sig, det ser jeg bort fra og holder mig kun til det Finantielle. Hvad Ølstatloven angaar, foreligger der jo et helt nyt teknisk Apparat, der vil kræve den største Undersøgelse, men det vil jo være overflødigt at spørge om, hvor lidt eller hvorm meget eller om overhovedet nogen Dækning skal tilveiebringes gennem en Ølstat og en Brændevinsstat, naar der ikke bliver Noget af dem begge, og det vide vi jo ikke, om der bliver, for Landsthinget har svaret paa det Spørgsmaal, jeg tillod mig i Begyndelsen at pointere. Den Bebreidelse, at vi ikke have udtalt os særlig over, hvorvidt vi ville gaa ind paa en forhøjet Brændevinsstat og Ølstat, men have forbeholdt Spørgsmaalet om Dækning i det Hele en senere Afgjørelse, er saa meget mere ubegrundet, som man meget godt kunde tænke sig det Tilfælde, at man enedes om, at Toldloven ikke skulde medføre en større Indtægtsnedgang end omtrent svarende til Krigsskatbeløbet, saa at der efter vor Opfattelse slet ikke blev Noget at dække. Jeg maa altsaa om det Punkt sige, at for det Første staar det tvivlsomt hen, om der overhovedet kan komme nogen Toldlov ud, saa længe Lands-thinget ikke har besvaret det Hovedspørgsmaal, jeg har fremsat; for det Andet vil det kunne tænkes, at der ikke blev Noget at kompensere, i hvilket Fald der altsaa ikke behøvedes nogen særlig Bestemmelse om Dækning, og endelig for det Tredie er det en ubillig Fordring at stille, saavel til Udvalgets Flertal, for at